

k citaci § 7 druhý odstavec ex. ř. v § 36 čís. 1 ex. ř. ohledně skutečností, pro které, ježto prý nenastaly, lze podati žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř. jest trvati na tom, že žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř. pro nedospělost nebo pro nevykonatelnost nároku má místo jen, jde-li o skutečnosti, které jako rozhodné pro dospělost nebo vykonatelnost nároku a jako překážející povolení exekuce se uvádějí v odstavci druhém § 7 ex. ř. Ježto o takové okolnosti, pokud se týče skutečností, jak řečeno a jak případně dovedl odvolací soud, v projednávaném případě nejde, právem byla žaloba jako žaloba podle § 36 čís. 1 ex. ř., za kterou byla a dosud jest žalobcem označována, zamítnuta (srovnej rozh. čís. 6394, 6648, 6725 sb. n. s.). Přezkoumávati správnost doložky vykonatelnosti, pokud se týče s ní souvisejícího potvrzení ve výkazu nedoplatků o řádném doručení platebního výměru nepatří soudu, nýbrž příslušnému úřadu správnímu a proto neměla žaloba místa ani jako žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř. (rozh. čís. 2497, 6648 sb. n. s.). Podle toho odvolací soud, zamítnuv žalobu, neposoudil věc po stránce právní nesprávně (§ 503 čís. 4 c. ř. s.).

Čís. 9260.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

**Podpis rukojmího nemusí býti místně pod prohlášením rukojemským, stačí, je-li doložka neb prohlášení v takovém spojení s podpisem, že ne-
vznikají pochybnosti, že k němu patří a že jest jím tedy kryto.**

(Rozh. ze dne 10. října 1929, Rv II 593/29.)

Žalovaný Ignác U. podepsal na rubu směnku doslova: »Ignác U., ručitel«. Směnečný platební příkaz proti němu procesní soud první stolice zrušil, vyhověv námitce žalovaného, že jeho podpis na rubu směnky s doložkou ručitel nemá směnečně právní platnosti, ana nebyla zachována forma, předepsaná § 62 (2) nového směn. zákona. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. Důvody: Uplatňovaný důvod nesprávného právního posouzení věci jest opodstatněn. Nesporně podepsal žalovaný spornou směnku na rubu slovy »Ignác U., ručitel«. Podle názoru odvolací stolice jest těmito slovy založeno směnečné rukojemství. Podle § 62 čsl. zákona směnečného ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928 jest třeba k směnečnému rukojemství: a) směnečné rukojemství musí býti psáno na směnce nebo na listu, spojeném se směnkou; b) směnečný závazek musí býti vyjádřen jasnou doložkou; c) toto prohlášení směnečného rukojmího musí býti jím podepsáno. Všechny tyto náležitosti jsou tu splněny. Žalovaný Ignác U. převzal směnečný závazek podpisem: »Ignác U.« a doložkou »ručitel«. Jest to podpis s dodatkem, který jasně vyjadřuje směnečné rukojemství. Slovem »ručitel« nenechal žalovaný majitele směnky v pochybnostech, že převzal hlavní směnečný závazek jako rukojmí.

I podpis žalovaného jest tu, neboť jest na konci směnečného závazku. Tím, že k podpisu byl připojen dodatek »jako ručitel«, nepozbývá podpis právního významu jako podpis (srovnej Staub-Stranz: směnečný řád k článku 4. pozn. 30 a čl. 81 pozn. 11). Rozhodující odstavec § 62 směn. ř. žádá jen, by rukojmí jasným dodatkem naznačil svůj závazek jako směnečné rukojemství. Neprávem má rozsudek první stolice za to, že v tomto případě žalovaný nepodepsal směnečné prohlášení jako rukojmí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel pokládá proti názoru odvolacího soudu prohlášení o směnečném rukojemství za nedostatečné proto, že jeho podpis na rubu směnky není umístěn pod doložkou »ručitel«. Podle § 62 směn. zák. musí rukojemství býti psáno na směnce neb na listě se směnkou spojeném a vyjádřeno slovy »jako rukojmí« nebo jinou doložkou téhož významu a toto prohlášení směnečného rukojemství musí býti jím podepsáno. Podle názoru dovolatelova nestačí prý, je-li k podpisu ručitelově jen připojeno označení ručitele. Názoru dovolatelovu nelze přisvědčiti. Podle dřívějšího práva (čl. 81 sm. ř.) ručil směnečně každý, kdo směnku podepsal, třeba se označil jen za ručitele (per aval). Vládní návrh nynějšího zákona ustanovoval ve třetím odstavci § 62, že pouhý podpis na přední straně směnky platí za směnečné rukojemství, nejde-li o podpis směnečníka nebo výstavce. Toto ustanovení třetího odstavce škrtl ústavně-právní výbor poslanecké sněmovny, by bylo vyvarováno při pouhém podpisu takovém souběhu norem o závazku podpisatele jako spolupříjatele nebo spoluvýstavce. Účelem zákona tedy bylo jen, by vlastnost rukojmího byla již vyjádřena ve směnce písemným prohlášením nebo dodatkem, by v naznačeném směru nevznikaly pochybnosti. Ale ani z doslovu ani z účelu zákona nelze dovozovati, že podpis rukojmího musí býti místně pod prohlášením rukojemským. Vždyť zákon sám předpisuje jen, že rukojemství musí býti psáno na směnce nebo na listu spojeném a nařizuje vyjádření jeho slovy »jako rukojmí« nebo jinou »doložkou« téhož významu. Z toho plyne, že zákon sám připouští, by ručební prohlášení bylo k podpisu »doloženo«, tedy by za ním následovalo. Ustanovuje-li zákon, že prohlášení musí býti podepsáno ručitelem, nařizuje tím jenom, že ručitel musí připojiti podpis, ale nechce naznačiti, že podpis místně musí býti psán pod ručebním prohlášením (nebo doložkou). Stačí, je-li doložka nebo prohlášení v takovém spojení s podpisem, že nevznikají pochybnosti, že k němu patří a že tedy jest jím kryto.

Čís. 9261.

Kontrolní právo zaručené tichému společníku čl. 253, druhý odstavec, obch. zák., jest uplatňovati pořadem práva.

(Rozh. ze dne 11. října 1929, R I 604/29.)